

Diktat

U. I

Grundskolen Rossminge.

Den store Kistoffes.

I gamle Tider var der en Gang
en Mand, der ^{is} Riquolus. Han besluttede
at han ikke vilde tjene nogen anden Hærs end
den, der ikke feggede nogen i den hele Verden.
Da han derfor hørte om en Konge,
der skulde være den Vældigste paa hele Jorden,
gik han til ham og tilbød ham sin Tjeneste.
Kongen ansættede ham med Glæde, og
Riquolus tjente ham nogen Tid, men omsteden
ordnede han, at Kongen gjorde ligesom et
Kors foran sig med Fingrene, hver Gang han
hørte Djævelens Navn nævnt. Da spurgte
han Kongen, hvorfor han gjorde disse særlige Tugter,

og Kongen svarede, at Djævelen var en Fjende
af alle Mennesker, og hvem maa man besbytte
sig imod ved at slaa et Kors for sig; thi naa
man gjorde dette, kunde Djævelen ikke komme
en nær. Laa maa jeg forlode eder, sagde
Reprobas og gik ud for at opsoge Djævelen;
men da han havde fundet ham og givet
sig i Fjendeste hos ham, saa han ham blive
bange for et Trokors.

1888

Dublat N. I.

Jens Kristian Ehlers.

Den store Tolstoffet.

I gamle Dage var der en Gangen
Kong der kaldt Reprobis. Han besluttede,
at han ikke vilde tjene nogen anden
Herre, end den, der ikke brogtede
nogen i den hele Verden. Da han derfor
hørte nogen om en Konge, der skulde
være den bedstgjorte Kærligste paa hele
jorden, gik han til ham og lod sig
sin Sjænneste. Kongen med tog ham med
gjalde, og Reprobis tjente ham nogen
tid, men om sidst opdagede han, at Kongen
løj som et Stors foran sig ^{for} med fingrene, ved Gang

han hørte Djævelens navn nævnt. Da
spurte han Kongen, hvort for han gjorde disse
sære fætter og Kongen svarede, at Djævlen
en fjende af alle Mennesker, og ham maatte
man beskytte sig i mod ved at slaa et
Kors for sig; thi maatte man gjøre dette, tørge
Djævlen ikke komme ^{en} nogen mere. Lad jeg
forlade eder, sagde Perivolius og gik ud
for at opsøge Djævlen; men da han havde
fundet ham og givet sig i sjaneste hos ham,
saa han ham ^{inden} blive & berge for et
Tækket.

Den store Kristoffer

I gamle Dage var der
en Gang en Mand, der
hed Reprobis. Han
besluttede, at han ikke
vilde høre nogen anden
Herre, end den, der ikke
frygtede nogen i den hele
Verden. Da han derfor
hørte om en Konge,
der skulde være den val-
digste paa hele Jorden,
gik han til ham og
tilbed ham sin Gjenest.

Kongen modtog ham
med glæde, og Repobus
gjænte ham nogen Tid,
men ^{omridet} opdagede han,
at Kongen gjorde ligesom
et Kors foran sig med
Fingrene, hver Gang han
hørte Djævelens Navn
nævne. Da spurgte han
Kongen, hvorfor han
gjorde disse sære Tager,
og Kongen svarede, at
Djævelen var en Fjende
af alle Mennesker, og han
maatte man beskytte sig

imod ved at slaa et Kors
for sig; thi naar man gør
de dette, kunde Djævelen
ikke komme en nær. Saa
maa jeg forlade eder,
sagde Repobus, og gik
vel for at opsøge Djævelen;
men da han havde fundet
ham og givet sig i gjænte
ste hos ham, saa han han
en Gang blive bange for et
Trækors.

Dikbat

M. I.

Nikolai P. Schulz

Den store Kristoffer.

I gamle Dage var der en Gang
en Mand, der hed Rejro, Rejrobus.
Han besluttede at han ikke vilde
tjene nogen anden Herre, end den,
der ikke frygtede nogen i den hele
Verden. Da han derfor hørte om
en Konge, der skulde være den huel,
digs te paa hele Jorden, gik han
til ham og tilbød ham sin Tjene-
ste. Kongen modtog ham med Glæde,
og Rejrobus tjente ham nogen Tid, men
opstod opdagede han at Kongen gjorde

ligesom et Kors foran sig med Fingrene,
hvor Gang han hørte Djævelens Navn
nævne. Da spurgte han Kongen, hvorfor
han gjorde disse sære Tager, og Kongen
svarede, at Djævelen var en Fjende af
alle Mennesker, og ham maatte
man beskytte sig imod ved at slaa et Kors for sig;
thi naar man gjorde dette, kunde Djævelen ikke kom-
me en nær. Saa maa jeg forlade eder, sagde
Reprobatus og gik ud for at opsøge Djævelen;
men da han havde fundet ham og givet
sig i Tjeneste hos ham, saa han ham
en Gang blive bange for et Trokors.

Demostocles' tafers.

I gamle Dage var der en Gang
en Mand, der hed Reprobos.
Han besluttede, at han ikke
vilde tjene nogen anden Herre, end
den, der ikke byggede nogen ideo-
lek Verden. Da han derfor
hørte om en Konge, der skulde
være den vældigste paa hele
Jorden, gik han til ham og
tilbod ham sin Tjeneste. Kongen
modtog ham med Glæde, og
Reprobos tjente ham nogen Tid,
men omsider opdagede han, at

Kongen gjorde ligesom et Kors ~~et~~ ~~men~~ da han havde fundet en
foran sig med Tungen, han og givt sig i Tjeneste hos
hver Gang han hørte Djævelen, han, saa han ham en Gang
sin næse. Da spærrede han blive bange for et Træk.
Kongen, hvorfor han gjorde disse
saa Fækt og Tøngens svarde,
at Djævelen var en Fjende
af alle Mennesker; og hann
svaarte man beskytte sig
imod ved at slaa et Kors
sig, thi naar man gjorde dette,
kunde Djævelen ikke komme
en nær. Saar man sig for
lade edes, saare Kæseren og
gik ud for at opvise Djævelen,

Diktat

Mr. I

Thorvald Miller

Den store Kristoffer.

I gamle Dage var der
en Gang en Mand,
der hed Reprolus. Han
besl^uede, at han ^{ikke} vilde
tjene nogen anden
Herre end den, der ikke
frygtede nogen i den
hele Verden. Da han
derfor hørte om en
Konge, der skulde væ-
re den vældigste paa
Jorden gik han til ham
og tilbød ham sin tjene.

ste. Kongen modtog
ham med glæde, og
Reprobus tjente ham
nogen Tid, men om si-
der opdagede han, at
Kongen gjorde ligesom en nær.
Kors foran sig med forblode eder, sagde
Fingrene, hver Gang
han hørte Djævelens
Navn nævne. Da spurg-
te han Kongen, hvor-
for han gjorde disse
sære Fakter, og Kongen
svarede, at Djævelen var
en Fjende af alle Mennes-

ker, og ham maatte ^{man} beskyt-
te sig imod ved at slaa
et Kors for sig; thi naar
man gjorde dette, turde
Djævelen ikke komme
nær. Saa maa jeg
sige Kors foran sig med forblode eder, sagde
Reprobus og gik ud
for at opsøge Djævelen;
men da han havde fun-
det ham og givet sig i
tjeneste hos ham, saa han
ham en Gang blive ban-
søret for et Tærkors.

Diktat

VI

A. Andersen

Den store Kristoffer

I gamle Dage var der en Gængse en Mand,
der hed Reprobis. Han betvivlede, at han ikke
ville tjene nogen anden Hæve, end den,
der ikke frygtede nogen i den hele Verden.
Da han derfor hørte om en Konge, der skulde
være den ^vValdige paa hele Jorden, gik han
til ham og tilbød ham sin Tjeneste. Kongen modtog
ham med Glæde, og Reprobis tjente ham nogen
Tid, men om Aften opdagede han, at Kongen gjorde
ligeledes et Kors paa sig med Fingre, og hver Gang
han hørte Djævlens Navn menne. Da spurgte
han Kongen, hvorfor han gjorde disse sorte Tegne,
og Kongen svarede, at Djævelen var en Fjende af

de Menestken, og havde maatte man beskytte
sig smad hved at slaa et dørstøp for sig; thi naar
man gjorde det, tyede Djævelen ikke komme
ind mer. Saa maad jeg forlæde eder, sagde
Reprobens og gik ud for at ^{gaa} finde Djævelen;
men da han havde fundet ham og vist sig
i Tjenerste køk ham, saa han ham en Gang
blive bange for et Trækors.

1877.
Debet U. I.

Jens M. Jensen.

Den store Kristoffer.

I gamle Dage var der en gammel Guds-
Mand, der hed Reprobius. Han beslut-
tede, at han ikke vilde tjene nogen anden
Herre, end dem, der ikke frygtede nogen i den
hede Verden. Da han derfor hørte om en
Konge, der skulde være den valdig-
ste paa hele Jorden, gik han til
ham og tilbød ham sin Tjeneste. Kon-
gen modtog ham med Glæde, og Re-
probius tjente ham i nogen Tid, men
omsider opdagede han, at Kongen gjorde
ligesom et Kers foran sig med Tingene,
hver Gang han hørte Djævelens

Kann navnet. Da spurgte han Kon-
gen, hvorfor han gjorde disse sarr
g. Fatter og Kongen svarede, at Djævelen
var en Fjende af alle Mennesker,
sa og kann man beskytte sig imod
ved at slaa et Kors for sig; thi naar man
gjorde dette, kunde Djævelen ikke komme
en nær. Saa maad jeg forbede eder, sagde
Reynolds og gik ud for at opsøge Djævelen;
men da han havde fundet ham
og givet sig i Tjenste hos ham, saa
han ~~ham~~ ham en Gang blive bange
for et Trækors.

Dokklat. II.

Otto Hansen Buehl

Den store Kristoffer.

I Ujante Dage var der en Gang en
Mand, der hed Reprobus. Han besluttede,
at han ikke vilde gøre nogen anden Herd,
end den, der ikke frygtede nogen, i den
sule Jordens. Da han derfor mødte
om en Konge, der skulde være den
Vildigste paa hele Jorden, gik han
til ham og tilbød ham sin tjeneste.
Kongen modtog ham med Glæde og
Reprobus tjente ham nogen Tid,
men en Aften opdagede han at
Kongen gjorde sig lige som at Herd
foran sig med Fingere, hvor Gang

Djævelens navn. kaldte Djævelens Navn ^{na¹⁸20}.

Da sprangte hans hæder Kongens,

svorfor han gjorde disse sære ¹ Togter,

Djævelen og Kongen svarede, at Djævelen var

en Fjende af alle Mennesker, og ham

maatte man beskytte sig imod ved

at sige et Kors for sig; thi naar man

Djævelen gjorde dette, turde Djævelen ikke

komme nær mere. Saa naar jeg forlade

eder, sige Reproberis og gik ud for

Djævelen at opsigte Djævelen; men da han

havde fundet ham og givet sig i

hænder hos ham, saa kan han

en Gang blive bange for et

Tra Kors.

Diktat

N. 1.

Carl Hansen

Den store Kristoffer.

I Gamle Dage var der en
Gang en Mand, der hed
Reynobus. Han besluttede,
at han ikke vilde tjene
nogen anden Herre end dem,
der ikke frygtede nogen
i den hele Verden. Da
han derfor hørte om en
Konge, der skulde være den
vældigste paa hele Jorden,
og gik han til ham og tilbød
ham sin Tjeneste. Kongen

modtog ham med Glæde, og
Reprobus tjente han nogen Tid,
men omsider opdagede han,
at Kongen gjorde ligesom et
Kors foran sig men Fingrene,
hver Gang han hørte Djævelens
Navn navne. Da spurgte han
Kongen, hvorfor han gjorde
disse sære Tager og Kongen
svarede, at Djævelen var en
Fjende af alle Mennesker, og
ham maatte man beskytte
sig imod ved at slaa et Kors
for sig. Thi naar man gjorde

dette, kunde Djævelen ikke komme
en nær. Saa maatte jeg forlade
eder, sagde Reprobus og gik ud
for at opsøge Djævelen, men da
han havde fundet ham og givet
sig i Tjeneste hos ham, saa han
ham en Gang blive bange for
et Trækors.

Diptat

Diklat

M. I

Niels Petersen.

Den store Kristoff.

I Gamle Tids var der en gang en Mand,
 der hed Reprobus. Han besluttede,
 at han ikke vilde tjene noget andet
 Herre end den, der ikke frygtede noget
 i den hele Verden. Da han ^{der} hørte om
 en Konge, der skulde være den vældigste
 I paa hele Jorden, gik han til ham
 og tilbød hans ^{sine} Tjeneste. Kongen ^{med} tog ham sin
 med Glæde og Reprobus Tjente han
 noget tid, men om sider opdagede
 han, at Kongen gjorde lige som et
 Kors for ansig med Engrene,

vert gang han hørte Djævelens skævn,
Så da spurgte han Kongen, hvorfor han
gjorde disse rare Fæder, og Kongen svarede,
at Djævelen var Djævel ^{af} alle Mennerke,
og han maatte ^{man} de bestyrelse mod ved at
slaa en kov foran sig, ti når man
gjorde dette, torde Djævelen ikke kom
e en nær, Lom Laa må jeg forlade
eder, sagde Reprobus, og gik ud for
at opsøge Djævelen, men da han
fondet ham og givet sig i Tjeneste hos
ham, saa han hans en gang blive bange
for en træ Kors.

Diktat

U. I

Grand Skisvög.

Den store Kustoffer.

I gamle Dage var der en Gang
en Mand, der hed Reprobis.

Han betegnede, at han ikke
vilde tjene nogen anden Herrend
den, ~~der~~ der ikke frygtede nogen
i den hele Verden. Da han

derfor horte om en Konge, der
skulde være den veldigste paa
Jorden, gik han til ham ^{og tilstod sig} sin

Tjeneste. Kongen modtog ham
med glæde og Reprobis tjæn-
te ham nogen Tid, men om-
sider opdagede han, at

Kongen gjorde ligesom et Køn

foran sig med Tjengere, fæm- og givet sig i Tjeneste hos kongen,
gang han hørte Djævelens Kæn saa han ham ^{der} blive Lange for et
n^{er}ne. Dæ Da sprangte han drakess

Kongen. Hvorfor han gyste disse
sare Fagter, og Kongen svarede,
de, at Djævelen var en Fjende
af alle Mennesker, og han maatte
mæt man beskytte sig i mæd
ved at slå et Kæss for sig; Thi
thi naar man gjorde dette,
skurde Djævelen ikke komme
en nær. Saa man jeg forlade
edes, sagde Reprobis og gik
ud for at opsigte Djævelen; men
da han havde det indet paa

Diktat

M. I.

Lofus Peters

Den store Kristoffer.

I gamle Dage var det en gang
en Mand, det hed Reprobis.
Han berettede, at han ikke vilde
Ågøre nogen anden Kærlig
end den, der ikke frygtede nogen g
i den hele Verden. Da han
derfor hørte om en Konge, der
skulde være den Wældigste paa
hale Jorden, gik han til ham
og bød ^{ham} sin Ågeneste. Kongen
modtog ham med glæde, 99

og Reprobus kjendte ham for sig, thi naar man
nogen tid, men om sen gjorde det ^{ikke} bedde levede
opdagede han, at Kongen Djevlen at kom en nær.
gjorde lige som en Kors foran. Saa maatte jeg forlade eder,
sig med Tingrene, hver gang sagde Reprobus og gik ud.
han hørte Djevleus navn for at h f opsøge Djevlen,
hørte. Da spurgte han Kongen, men da han hørte funden
hvor for han gjorde de sare ham og givet sig itjeneste
fagter, og Kongen svarede, nostram, saa han ham blive
at Djevlen var en funde f bringe for et tra Trakors.
af alle Mennesker, og ham
maatte h man beskutte
sig erod ved at slaa

Dikbat

M. S.

Thomas Christensen

Den store Kistoffen.

I gamle Dage var der en Gang
en Mand, der hed Pjærobus.

Han besluttede, at han ikke vilde
spise nogen anden Fædd, end
den, der ikke fyggede nogen i
den hele Jordens. De Dødsdø
for hvide som en Konge, der skub
de vare den vellystige par hele
Jorden, gik han til ham og
sagde ham sin Fjætte. Kon-
gen var dog haan med Gleden,
og Pjærobus spiste ham nogen
Tid, men omme da opdagede han,

at Kongen gjorde ligesom et Kors sig i Tjeneste hos ham, saa han
fordan sig med Kongen, hvor Guy Svanen Guy blev borte for et
han havde Djævelen. Han var fra Kors.

Da spurgte han Kongen, hvorfor
han gjorde disse saa. Tak, og
Kongen svarede, at Djævelen var
en Fjende af alle. Men derfor
han om ikke man beskyttede sig
imod Kvad at slaa et Kors for
sig, thi naar man gjorde det,
skulle Djævelen ikke komme en
naar. Saa man sig forlæde eller
sagde Reprober og gik ud for
at sige Djævelen, men da han
havde fundet ham og givet

10, 54

North Dakota

100

North Dakota

Lidens Brev skrev sig i
Anmærke, der de her: indholdt hans
Landsmand sine samlet Brev
han sigt: visse og de: Brev til
Byen adskilt, som hans sine
de: gæst: mens: de: sine: sine
sine: til: Byen: gæst: sine: sine
sine: til: det: des: sine: Borgen
sod: og: drak, men: da: hans
spurgte: De: Børgerne: om: Lov: til: at
gaa: ind, vilde: de: ikke: hørte
for: ham, fordi: han: var: fattig: Klædt.

Han tog derfor en Dørnagel i hoes
Skandis og selv satte dem over mod

Engens, medens han selv gik
ind, som inde i Egnen blev de

Skandens sammen om ham og
vilde sætte ham ud, men Fird
gav ^{dem} ham to Nag, som han selv
fik et. De blev i Krogen fik

Tannentkongen at se, lod han
Fird kalde sin bet og spurgte
te ham om hvad hans Bende var,
og om han vilde døbes, men

Find sigde, at han er ligesom gode en
Christen som i England. Under hans
salme marked i England, at Find
var en søn af hans gamle
Fader, og han havde de
Find, havde været i England i
sag, at de er meget alene i England
Find.